

Yazar: Ali Nasuh MAHRUKY

Motosikletle Kuzey Hindistan gezisi

Bugün Himalaya'ların eteklerinde 2.165 mt'de Himachal Pradesh eyaletinde Shimla şehrindeyiz. Henüz 2 gün motor üstünde olmamıza rağmen bayağı bir macera yaşadık 2 günde. 19'unda Delhi'yi ancak öleden sonra terk edebildik. Ama ne terkedip... Zaten inanılmaz tehlikeli ve emniyetsiz Enfield'ler epyalarımızda üstlerine yükleyince nerdeyse kullanılmayımkansız hale geldiler. Motorları kiraladığımız dükkandan henüz 50 metre gittikten sonra uçumuzda durup birbirimize acınacak halde baktığımız anı görmeniz lazımdı. 2002 Senesinde tek babıma Türkiye'den Hindistana BMW R1150 GS Adventure ile geldiğimde zor ve tehlikeli bir şey yaptığımızı düşünüyordum. Fakat bu 2 günün sonunda sizi temin ederim o yolculuk bu anda yaptığımızın yanında pazar gezmesi gibi kaldı.

Daha Delhi'den çıkarken bana arkadan bir araba çarptı, daha ilerde yolda bir bisiklet Şelime çarptı, ayağın morarttı. İlk günün sonunda çarpıp çarpıp 120 km ötedeki Karnal şehrine geldik... Geceyi Karnal'da geçirdikten sonra Enfield'lar seyahatimizin nasıl geçeceği konusunda ilk iparetleri verdiler. Selimin motoru sabah çalışmadı. Etrafımıza toplanan polisler, yerel halk ve çocuk arasında karbüratörler açıldı, temizlendi, sonunda bir usta çağırıldı ve yola koyulabildik. Bu arada havayla ilgili bir şeyi belirttim. 30 Dereceyle 38 derece arasında deşipen sıcaklık ve %95 gibi nem oranıyla durduğumuz yerde bıpır bıpır ter atıyoruz.... Karnal'dan sonra ilk durak Hindular için dini açıdan çok önemli bir şehir olan Kurukshetra'ya geldik. Bu seferde burda benim motor arıza yaptı. Gene sökülen parçalar, çağırılan ustalar ve kaybolan 2 saatten sonra Bhagabad Gita'nın indirildiği olumsuz Banyan ağacının altında bulunan tapınağı ziyaret ettik. Spiritual geçen 1 saatin sonunda tekrar yola çıktık.. İlk gece yolculuğumuzu günün sonunda yaptık. Hayatımda geçirdiğim en tehlikeli saatlerdi. Trafiği size tarif etmem imkansız. Daha doğrusu trafik diye bir şey yok. Büyük olan araç geçip üstünlüğüne sahip. Bizde motorlarla listenin en sonundayız. Herkes devamlı üstümüzden geçmek istiyolar ve bizde onları üstümüzden geçirmemeye çalışıyoruz ve aynı anda da yol katetmeye çalışıyoruz. Gece 10 gibi Pinjoreye vardık. Otellerde oda bulamadığımızdan uçumuzda aynı odada kalmak zorunda kaldık. Geceyle ilgili hikayeyi bir web sitesinde bilahare anlatıcam. Pinjoreden sonra bu anda bu yazıyı yazdığım Shimlaya doğru yola çıktık ve artık Himalaya eteklerine doğru

týrmanmaya baþladýk...Yolda yanýmýzdan geçen polisdolu resmi bir araba bizi durdurmak istedi, durmamýzý iparet etti. Fakat Hindistan'da eğer durursanýz kesin ceza vericenizden biz durmamaya karar verdik ve polislerin þapkýn bakýþlarý arasýnda gaza bastýk. U dört viraj sonra arkamda Nasuh'la Selim'i hala göremeyince geri döndüm ve neden geciktiklerini anladým. Selim bir kamyonu geçerken karpý yönden gelen kamyonla arpýþmýþ. Yþin garibi bu arpýþmadan kamyon daha fazla hasar grmþ. Selim'in hayatta kalmasý gerçekten bir mucize... Koca kamyon Selim'in motorunun sa arkasýndaki metal çantaya arpmýþ, çanta paramparça olup ve Selim bütün bunlara rağmen motoru dþrmemeyi baþarmýþ. Tabii biz durunca arkadan gelen katýýmýz polislere de yakalandým. Sonunda kamyon þfrne 500 Rp para verdik, polisler bizim katýlara bakýcaýna biz onlarýn kimliklerini kontrol ettik. Þaka yaptýýmý sanmayýn, gerçekten yaptýk. Yolda bir köyde durup hasarlý motoru tamir ettirdikten sonra feci bir yağmur altýnda 20 km yol yapýp Shimlaya vardýk. 2.165 mt'deyiz, devamlý yağmur yaýyor. Sizlere çektiğimiz fotoograflarý ve yazýlarý ulaþtýrabilmek için burda bugün kalýcak gibiyiz. Buralarda artýk yola sabah çok erken ýkmamýz gerekiyor çünkü yağmur ve da yollarý çok uzun km'ler yapmamýzý engelliyor. Bir sonraki internet cafede tekrar bulupmak üzere diyorum... Bu arada sevgilimle tekrar biraradayým. Bunun sonucunda sizlere daha verimli olacaýmý tahmin ediyorum. Bu seyahatle birlikte gördüğünüz gibi sizlere birde soap opera sunuyorum. Lütfen bizden ayrýlmayýn.

Eğer bu geçen 2 gün geiriceimiz seyahatin bir iparetiyse gerçekten inanýlmaz hikayeler sizleri bekliyor...

Herkes sevgiler....

Sinan Kazancýolu

Tekrar merhaba, bayaý hareketli geçen son 2 günün ardýndan yağmur nedeniyle bir gün yola ara verdik gibi görünüyor. Son iki gün benim için biraz motoru öğrenmek biraz da alýþmakla geçti. (Ayaklardaki kumandalar ters, vites aþaý doğru büyüyor). Þyle canlandýrabilirsiniz; Motoru alýþtýrmaýý becerebilirseniz hemen vitesi 1'e atýp yola ýkmak isterken aslýnda arka firene asýlýp kalkmaya alýþýyorsunuz. Diyelim ki yolda problem var yavaþlamak istiyorsunuz, vitesi küçültüp sonra frenlemek istediniz. nce aý bir fren yapýp sonrasýnda panik halde vitesi byltyorsunuz. nce benim motorun karbrator su koyverdi sonra Sinan'ýn ki de bozulunca benzinlere daha dikkat etmemiz gerektiğini anladým. Ama bu arada karbratorn tamamýný da söker ve takar hale geldik. Nasuh ve Sinan benim samalamamdan kaynaklanan kazayý nasýlsa anlatacaklar ben bu konuda sessizliimi korumaýý tercih ediyorum.

Gelelim güzel þeylere; Delhi'den ýktýktan sonra oldukça düz bir yolda

Ülkemiz cođrafyasına pek de benzemeyen bir yörede yolumuza devam ettik. Burada kedi yerine ayný sýklýkla maymun görmekteyiz. Pehirlerarasý yol derken sakýn aklýnýza bođ ucu bucađý görünmeyen yollar gelmesin, burada sanki Ýstanbul'da mahalleler arasý yol gibi seyrediyoruz. Yollar zaman zaman tek beride dpyor ama yol kenarýndan bisikletli ve yayalar hiç eksik olmuyor. Zaten yol kenarýndaki yerlepim birimleri de kesintisiz devam ediyor. Zaman zaman durduđumuz yerlerde festival benzeri etkinliklere rastlýyoruz, bir tanesinde hint televizyonuyla roportaj bile yaptýk. Enfield'larla yola çýkmýp 3 Türk ki hepimiz deđipik pekillerde turist görüntüsü veriyoruz, oldukça ilgi çekiyor. Hindu epik hikayesi "mahabhatartha" yý bilenler için orada bahsedilen savapýn bađladýđý ve geçtiđi yeri "kurukhestra" yý gezdik. Buradaki müze de savapýn epitli sahneleri canlandýrýlmýptý ve muhteþem grnyorlardý ayný yerde bulunan krishna müzesinde krishna'ya ait o kadar çok heykel ve resim gördüm ki artýk resimli roman þeklinde hayatýný bađtan sona gözümde canlandýrabiliyorum. Burada enfield klübü bađkaný Vinay Verma isimli 27 yaþýnda bir genç motorlar bozulduđunda bize yardýmcý olmakla kalmadý kendi enfield'i ile bize eþlik edip yöreyi gezdirdi ve evinde çay bile ýsmarladý. Oradan ayrýldýktan sonra hava da karardýđý için bir sonra kalacađýmýz yer olan pinjaro garden a giderken ilk uzun gece yolculuđumuzu yaptýk. Trafik zaten yeterince berbat deđilmis gibi birde farlarýn hepsi uzun ayarlanmýp epitli araçlar, iki yerine tek farý olanlar tek farý da alýpmayanlar ve hiç görünmeyen esitli araçlarla beraber seyrettik. Yolun ýþýklandýrýldýđý gibi bir fikir olupmasýn kafanýzda, tamamen karanlýk ve uzun farlarla kr olduđumuz bir yoldu bu. Ýlk kez bu iki saatlik yolda kendimi kötü hissettim.

Akþam kaldýđýmýz "garden" zamanýnda muhteþem olsada þimdi de bunu anlamanýzý sađlayacak kadar, ama daha fazla deđil, bakýmlýydý. Gerçi sel nedeniyle sular kesildiđi için havuzlar bođtu ama hint hikayelerini gözünüzde canlandýrýrsanýz biraz da hayal gücüyle o bahçede maharajalarýn haremleri ile nasýl güzel vakit geçirdiklerini anlayabilirsiniz. Þimdi her ne kadar pek te bakýmlý olmayan otel odalarýna dnptrlmþ devlet ofisleri de olsa zamanýnda oldukça heybetli yapýlar mevcutmuþ. Bahçedeki heykeller ve oymalar zaman içinde kaybolmuþ ama genede en az bin yýllýk birden fazla ađaç görebileceđiniz bir yer. Dn ilk defa yađmurla karþýlaþtýk. nce pek ciddiye almasak ta daha sonra sýrf eđlence olsun diye aldýđýmýz motor ve sürücüsü yađmurluđu Sinan ve benim oldukça ipimize yaradý. Nasuh ise önce ýslanmayý sonra da üst alt yađmurluđunu giymeyi tercih etti ama biraz geç kalmýptý yađmur dindi. Ýlk defa kalacađýmýz bir yere gündüz girmeyi bađardýk. Garip bir yerlepim yeri, sivri sivri tepelere oturtulmuþ ingiliz evlerinden olupuyor Shimla. Yngilizler sýcaklarda buralarýn serin olduđunu keþfedip biraz da kendi ülkelerine benzettikleri için uygun yerlepim birimleri ve oyun sahalarý inþaa etmiþler. Himalayalarda bir küçük Londra gibi. Akþam vakti siste yürürken sohbet

sýrasýnda ne kadar kolay kaybolabileceðimizden bahsederken hakikaten kaybolup otelimizin olmadýđý 45 derece eðimli bir vadiyi inmeye baðladýk neyseki farkýna vardýđýmýzda sadece 1 km sapmýptýk. Yemek sonrasý yürüyüpün faydalarýndan bahsederek geri döndük.

Sevgiler..

Selim Tansal (Tarih: 25 Ağustos 2004)

Merhaba,

Ýki gündür Shimla'dayýz, hava raporlarý bu bölgeler için önümüzdeki 48 saat boyunca piddetli yađýp vermipti. Dođru da çýktý.

Keyfimiz yerinde, motorlarýmýzýn arýza çýkarmasýna bile artýk alýptýk. Motor genelde giderken sorun çýkarmýyor ama ilk çalyþitýrmak önemli, çünkü hemen çalyþmazsa belli ki bir yerine bir þey olmuş ve uđrapmadan çalyþmýyor. Ondan sonra kasabanýn içine gir, türkçe, hintçe, ingilizce, tarzanca sora sora bir usta bul, motorun orasýný burasýný sök bir dolu ip çýkýyor.

Genelde bunlarýn önemli bir maliyeti yok ama çok zaman alýyor. Yine de bizim bu sefer yaptýđýmýz gibi kýsa sayahatler için Royal Enfield'lar son derece uygun. Hele bir de kartýný koyduđumuz Mr. Pawan ile anlaþýrsanýz kiralama ipleri hem rahat hem güvenli çözüür.

Ancak uzun sayahatler için veya iki kipi ayný motorda sayahat edecekseniz ve birden faza ÷lke gezecekseniz, benim 97'deki ve 2001'deki sayahatlerim gibi, bildik bir markayý tercih etmek daha dođru olacak. Kendi adýma BMW'yi bu konuda bir numara olarak deđerlendiriyorum.

Kuzey Hindistan en az 10 yýldýr merakla izlediđim ve 97'deki sayahatimden bu yana da gitme konusunda planlar yaptýđým epsiz bir coğrafya. Kýsmet 2004 yazýnda, Sinan ve Selim'le birlikte yola çýkmakmýþ.

Yolculuđumuz tahmin ettiđimiz ve önceden hazýr olduđumuz þekilde gidiyor. Olmasýný hiçbir zaman kabul etmeyeceđim için kendimi hazýrlamadýđým ve aчыkcasý en çok korktuđum þey kaza yapmaktýr ki, ne yazýk ki evvelki gün babýmýza geldi. Allahtan zarar minimum seviyede kaldý ama çok korkuttu dođrusu. Hindistan'da sayahat ederken, normalde olduđumuzdan çok daha dikkatli olmamýz gerekiyor, yine de bizim kazada Hintlilerin bir suçu yok. Bu sefer bir anlýk bir boþ bulunma ile hatalý sollama (yani sađlama - trafik ters ya) yapan Selim oldu. Yine de Allahtan motoru olabildiđince sola kaçırdýk, sadece

çantayý çarptý ve devrilmeden durmayý baþarabildi. Deneyimli sürücü olmasýnýn bütün avantajlarýný kullanýp, kaza sýrasýnda hem fren kolundaki elini kurtardý (fren kolu da kýrýldý) hem de sonradan motoru devirmedi.

Sonuçta Selim'in motorun çantasýný ve taþýma demirlerini 150 rupiye tamir ettirdik ama koca kamyonun farý ve sinyali 500 rupiye patladý.

Günün espirisi; "Ertesi gün gazetelere ilan verecekler; Dikkat çýlgýn Türkler Kuzey Hindistan yollarýnda..."

Baka bir yana, hepimize geçmiþ olsun.

Seyahatimizin buraya kadar olan bölümünde bana en heyecanlı ve özel gelen yer; tartýlmasýz olarak, efsanevi Bhagavad Gita'nin geçtiði yer olan Kurukshetra'ydi. Krisna'nin Arjuna'ya dharma yasarýný öðrettiði bu yeri ve buradaki mesajlarý her zaman son derece etkileyici bulmuþumdur. Hatta 24 yapında yazdýđým "Bir Dađcýnýn güncesi" adlý ilk kitabýmda bu konuya da deđinmiþtim.

Bugün bu çok istediđim ve beklediđim seyahati gerçekleþtirirken 36 yapýndayým. 24 yapýndaki Nasuh'un vizyonunu okumak isterseniz lütfen aþaðýdaki linkten sözkonusu kitabýmdan aldýđým örnek metni okuyun.

Krisna ve Arjuna'nin hikayesine neden bu kadar deđer verdiđimi yakýn bulduđumu ve kendi hayat yolumdaki basamaklarý neden bu þekilde attiđýmý, hatta neden bu kadar yüksek risklere girip çýktýđýmý anlayacaksýnýz.

Ben sadece yapmam gerekeni yapýyorum. Bunun dýþýndaki herþey yanlýþ seçim olurdu.
Sevgiyle kalýn,

Nasuh Mahruki (Tarih: 26 Ağustos 2004)

Manali'den sevgiler,

Hiç dinmeyen muson yađmurlarý sonunda bizi de býktýrdý ve artýk yađmur, gece, delice giden kamyonlar filan demeden yola çýkmaya karar verdik. Birkaç gündür bu þekilde ilerliyoruz. Dođrusu iyi oldu, çünkü böylece 1 Eylül'de baþlayacak olan Ladakh Festivali için Leh'e yetiþebileceđiz.

Ekibin navigatörü yani yol ve yön bulan elemaný olarak ilk giden motosiklet olduđum için, dün herkes gibi defalarca yoldan çýkmanýn yanýsýra, iki kere oldukça sakat pozisyonda kaldým. Allahtan 1997 ve

2001'den bu sisteme gayet antrenmanlıyım, ama bunu söyleyeyim burası amatörlere göre değil. Otobüsler daracık virajlı yollarda son derece hızlı ve tehlikeli ilerliyor ve karpıdan gelen bir motosikletse, onun yol kenarındaki, daracık, zemini kaplı olmayan çukur, havuz, taş, kum, kaya, çamur artık ne denk gelirse, o zeminden geçebileceğini düşünüyor.

Sizi önceden farkederseniz genelde biraz yavaşlayıp kontrollü yoldan çıkma payı veriyorlar ama ilk motosiklet olarak bazı virajlarda aniden karpılabınca yapacak pek bir şey yok. Yki seferde de tek çare olarak, altlarında kalmamak için mecburiyetten son anda yoldan çıktım ve ucu ucuna yolda kalabildim. Soğukkanlılık ve asla frene basmamak çok önemli. Kontrollü gaz ve debriyaj ile yavaş ama motosikleti düz tutacak bir ivme ile ilerlemek gerekiyor. Bir de acil durumda bu Enfield'lerin fren ve vitesinin hem ters tarafta olduğunu hem de yukarıdan aşağıya büyüdüğünü unutmamak gerekiyor.

Herneyse, motosiklet pratiğine Allaha hazırlıklıyız.

Bugün bir de 1992 Hindistan Askeri Expedisyonuna katılmıy bir dağcıyla tanıştım. Epey sohbet ettik, ortak tanıdıklardan, dağlardan ve insanlardan bahsettik.

Manali'de bir de çamasırlarımızyı yıkattık ki bu aralar çok gerekliydi.

Yarın da burada biraz daha dolanıp ver elini Ladakh.

Haydi hayırlısı...

Sevgiyle kalın,

Nasuh Mahruki

Merhaba,

Rewalsar gölünden zor da olsa ayrıldık. Akşam manastırda geceleme güzeldi ama beklediğimiz gibi gonglar ve ilahilerle uyanamadık. Buradaki törenler daha bir sessiz ve sakin geçiyor. Tören alanını görüntülemek ne yazık ki yasak bu yüzden size iletemiyoruz.

Sabah nasıl uyandınız diye sorarsanız elbetteki yağmur ile uyandık ama Shimla'dan tecrubeli olduğumuz için kahramanca kararlar alıp giyindik kuşandık ve yola çıktık. Yol bu sefer gerçekten zordu, kendi motorumu ilk defa bu kadar çok istedim. Yağmur da yapacağı yaptı ve hepimizin ayakkabıları birer havuz oldu. Yemek için durduğumuzda çoraplarımızı ve ayakkabımızın içini kurutabilmek için defalarca ayakkabımızın içine kağıt peçete koyup 3-4 dakika dolattım. Sanıyorum

ancak 20 dakika sonra biraz da olsa kurudular, tüm ayağı ıslak gezmeyi sevmeyenlere duyurulur.

Yağmurdan yktıktan sonra bile yolun yer yer yok olmasından dolayı oldukça zorlandık. Karpıdan gelen araçlar yolu tamamen kapladıkları için çoğu zaman yolun dıyna çıkıp zaman zaman da durmak zorunda kalıyorduk. Ama güzel bir sürpriz motorlar bu gün hiç nazlanmadılar. Yağmurdan sonra hem çevredeki güzellikleri görebildik hemde resimler çekebildik. Kremalı pastaya benzeyen rengarenk manastırlar ve özellikle kuruldukları tepeler nefes kesiciydi. Gene de son 1 saat resmen adrenalin turizmi beklinde geçti. Hava karardı, zaten yol karpıdan gelen uzun farlı araçlar yüzünden görülemiyor bir de bu yolda büyük delikler ve çamurdan bataklıklar bulunması bana tıpkı bilgisayar oyunlarını hatırlattı. Ancak ekibimiz tüm bu zorlukları başarıyla geçip bir de en kıyak otelde en ucuz fiyatı yakalıyarak bir de bonus kazandı.

Sabah uyandığımda güneş pırıl pırıl parlıyordu. Son bir haftadır yağmursuz bir güne uyanmak benim için gerçek bir moral dopingi oldu. Manali'deyiz ve hertaraf ilk defa bizim gibi turistlerle dolu. Hayat burada çok renkli ve eğlenceli görünüyor. Burada 2 gün dinleneceğiz sonra esas zor adıma olan 4.000 - 5.000 metrelerdeki geçipler başlıyor . Sinan ve ben hiç bu yüksekliklerde bulunmadığımız için dağcı hastalığımız olurmu bilmiyoruz ama olursa sanıyorum tatilimizi biraz kısaltacaktır. Neyseki yanımızda Nasuh var ve hem öncesinde hemde sırasında neler yapmamız gerektiğini biliyoruz. Doktorluk bilgilerim burada da bizi kurtarıyor umarım veya daha iyisi bunlara hiç gerek kalmaz.

Heyecanlı günler bizi bekliyor ..... Yapasınnn...

Selim Tansal

2050 mt'deki Manaliden sevgiler. Shimladaki üçüncü günümüzde sağnak yağmura rağmen yola çıkmaya karar verdik. Otelimiz ve çevresindeki tüm naylonları etrafımıza dolayıp Budistlerin kutsal ehri Rewalsar'a doğru yola koyulduk.. Yağmura ve Nasuhun nerdeyse Enfield'iyle uçurumdan atlama tepebbüsüne rağmen yolculuk bayağı keyifli geçti. Rewalsara gece vardık, bir budist manastırında yatacak yer bulduk. Ve ertesi sabah gene yağmurla uyandığık. Öğlene kadar tapınakları gezip birkaç fotoğraf çektik. Ve yağmurda tekrar yola koyulduk. Bugüne kadar Hindistan'da gördüğümüz en güzel ve en yepil coğrafyayı Manali yolunda gördük..

Derin vadiler, ortasında akan nehir,yamaçlarda kartal yuvası gibi tapınaklar. Tabi bütün bu güzellikler karanlık basınca yerini gerçek yapam mücadelesine bıraktı. Bu motorlarla Hindistan yollarında gezmek zaten zor, birde üstüne benim motorumdaki gibi farlarınыз

çalıpmazsa yolculuk nerdeyse imkansız hale geliyor. Hayatımda yaptığım en zor 1 saatlik yolun sonunda Manaliye geldik. Güzel bir dağ kasabası. Bütün turistlerin durak yeri olması dolayısıyla internet, fotoğrafçı, exchange office bulmak çok kolay. Burdan Leh'e yola çıkmadan önce motorların son bir bakımı için 1 gün daha Manalideyiz. Bu bakım çok önemli çünkü burdan sonra yol ciddileşiyor. 50 km sonra 4000 mt'lere çıkıyoruz. Oralarda olacak mekanik problemler bize çok vakit kaybettirebilir. Tabi yüksekliğin vücudumuza yapacağı etkilerde cabası. Eh bizde zaten maceraya gelmedikmi. Ypin keyfide burda, bizi nelerin beklediği konusunda hiç bir fikrim yok... Vakit ayırıp ta bu yazılarımı yazı okuyan herkese sevgiler.

Sinan Kazancıoğlu (Tarih: 28 Ağustos 2004)

Manali'den Sevgiler,

2 gündür Manali'deyiz, iyice dinlendik, çamaşırlarımı yıkattık, hazırlıklarımı yaptık. Artık Leh'e doğru gitmeye hazırım.

Bugün sabah 10:00 gibi Sinan ve Selim Keylong'a doğru yola çıktık. Aklimatizasyon için biraz geniş zamanlı hareket etmelerini tercih ediyoruz. Benim de Delhi'den eski arkadaşım Manish'in yolladığı kargoyu beklemem gerekiyor. Aslında dün gelecekti ama biraz planlarımı aksattık. Hala bekliyorum. Bugün gelirse alıp hemen yola çıkacağım. Dijital fotoğrafları depolayacağım, 10 gündür peşinde olduğum oldukça yeni teknoloji bir ürün satın aldım ama bir türlü bulupamadık. Neyse bakalım bugüne inşallah.

Sırada 4.000 - 5.000 metrelik geçitler var. Hatta 5.380 metre ile dünyanın ikinci en yüksek araç kullanılabilen yolu da var. 1 Eylül'de Leh'te Ladakh Festivali başlıyor, biz de ona gidiyoruz. Kailash dağına yaptığım yolculuktan sonraki en iyi fotoğraf fırsatı olacağını düşünüyorum. Bakalım...

Anlayacağınız yolculuğumuz bütün heyecanı ile sürüyor, ilk fırsatta süreçle ilgili bilgi aktaracağız.

Herkese sevgiler,

Nasuh Mahruki (Tarih: 30 Ağustos 2004)

Leh'ten sevgiler,

Hızlı bir not yolluyorum. Uzun uğraşılar, bin türlü badire ve dünyanın ikinci en yüksek araç kullanılabilen (5318 m.) geçitini aşıptan sonra Leh'e vardık.

Yýllardýr hayalini kurduđum Leh'e, yine motosikletimin úzerinde girdim. Son 60 kilometrede bana kök sktrd ya neyse. Son 26 kilometrede ise bu kez deđipiklik olarak motorun bütün elektiriđi kesildi ve 26 kilometre boyunca, son 15 kilometresi gece karanlýđýnda olmak úzere benim motoru Selim'in motoruyla çekmek zorunda kaldýk. Böylece köylerin ve kamyon trafiđinin arasýnda, hem de gece vakti bir de motor çekmiř olduk.

Yine de burada olmak bu anda en çok istediđim beydi. Güzel bir otel bulduk, temizlendik, yemek yedik, yarýn da Leh'i ve civarýný gezmeye bařlýyoruz.

Bir gün sonra da festival bařlýyor.

Detaylar yarýna...

Sevgiyle kalýn,

Nasuh Mahruki (Tarih: 01 Eylül 2004)

Merhaba,

Son bir haftadýr olanlarý hatýrlayýp ta sizlere aktarmak kolay olmayacak. Hem çok zor yollardan geçtik hem sađlýđýmýz hem de motorlarımız defalarca bozuldu, yeni arkadařlarımız oldu çadırlarda yattýk vb... ama sonunda Leh'e ulařtýk En son Manali'de size yazabiliřtik, ertesi gün Sinan ve ben, Nasuhu beklediđi paketi almak úzere býrakarak gezimizin ilk yüksek irtifalý geçidine dođru yola çýktýk. Her ikimizde daha önce böyle bir ykseklide çýkmadýđýmýz için biraz heyecanlıydýk . Bunu bastýrmak için her gezginin yaptýđý gibi kendimizi yeni hediyelerle oyalamaya karar verip yüksekte pyeceđimiz bahanesiyle kendimize birer palto aldýk. Gerçi çok savurgan davrandýk ama verdiđimiz 20 milyon TL ye fazlasýyla deđdi dođrusu. Resimlerde görüp umarým bizlere hak verirsiniz. Neyse yavař ykselelim ve Nasuh ta bize yetipsin diye iři iyiden ađýrdan alýp 2.100 mt'den 4.111 mt'ye yani toplam 56 km'yi 4 saatte ařtýk. Ykseklilik hastalýđýna karřý çok su içmek ve tabiata karřý koyamayýp çýkartmak iřini de biraz abartýp tepeye kadar Sinan en az 10 kere bizi durdurdu. Tüm heyecanýna rađmen manzara da ayrýca nefes kesiyordu. Tabii tepede ikimizde zor nefes alýr hale geldik ama yolculuđun geri kalan kýsmýndaki ykseklilere alýpabilmek için 2 saat kadar oyalandýk. Buranýn ismi Rotang'la yani ceset tepesi:

Burada geçitte dönüp ölenlerin anýsýna!!! Bu arada ben artýk hint ve için yemeđi yemekten býktýđým için sođanlý ve yumurtalý patates yemeđi yaptým çadırdaki bir tibetli ile, geri o biraz tuzlu buldu ama yemek listesine ekleyeceđini de belirtti. Nasuh'un da yola çýkýp haberini

aldıktan sonra yolumuza devam ettik. Benim babım biraz fazla da dönse asađý indikçe daha rahat ettim. Bir 70 km sonra hem akpam kalıp hemde bulupmak için kararlağtırdığımız Keylong'a saat 6 ile 7 arasında vardık. Kararlağtırdığımız gibi bir otel ayarlayıp Nasuh'u beklemeye bağladık. Çok yavaş seyahat edip Nasuh'a zaman kazandırdık diye dübününce 1. saatin sonunda epeyce endişelendik. Hindistanın bilinmeyen bir yolunda daha doğrusu tuzaklarla dolu patikalarında üstelik Enfield ile hele gece seyahat fikri giderek bizleri oldukça rahatsız etti. Hatta bir ara hiç bulupamazsak neler oluru bile tartıştık. Saat 9 sıralarında ki ikimizinde gözünden uyku akıyordu Nasuh'tan telefon geldi bizi geçmiş ve bir sonraki kasabada bizi bekliyormuş. Ertesi gün bulupmaya karar verip hepimiz yattık. Sabah kalkıp irtifadan dolayı pek kolay olmadık, 3.100 mt. Kitaplara göre hergün ne kadar tırmanırsanızda yatarken bir gün önceden sadece 300 mt yukarıda yatın diyor. Neyse yinede yola koyulduk Nasuh'la bulupup hasret giderdik; hani orada bulupuyorduk ta en son gidilecek yere gidecektik te otel öyleydi vs vs vs... Zamanımızın azlığını bahane edip bastırdık yola.

4.800 mt bir geçit geçip geceleyecek iki çadır bölgesinden birine gideceğiz. Kahraman Türkler olarak yoldan mı korkacağız çýktık gidiyoruz hayat giderek zorlağıyor olmalı çevrede bırakın ağacı ot bile kalmadı ama hala kamyonlar yolları kesiyor çamurlu kaygan cross motor yapıp pistleri gibi yerlerden fazlaca yüklü Enfield'lerimizle yola devam ediyoruz. Bu gün biraz daha hızlıyız ve geçidi geçip abağı indiğimizde daha yeni ölen olmuş. Ben sonunda halsizliğimin nedeninin ishal olduğunu burada öğrendim ve diğerleri içtikleri suların bopaltmak için durduklarında .... Gitmemiz gereken yere biraz erken varınca navigatörümüz bir sonraki durağı uygun gördü ve yolumuz 77 km daha uzadı. Türkiye'de 1 saat olan bu uzaklık burada yaklaşık 3 saat sürüyor. Yolda birkaç kez birbirimizi kaybettik; ben zaten yerden 10 cm havada seyahat ediyorum (malum, yükseklik) Sinan'ın sırt çantasını bağladığı arka demir kıyıldık Nasuh ta fotoğraf çekiyor. Bir dönemde iki motor ve 4 kişiden oluşan bir gurubun motorlarından birinin arka lastiğinin patladığını ve bu işi beceremeyeceklerini gördük. Tabii yardımsever bir milletiz. Yki 40 yaşlarında adam yirmili yaşlarındaki bu insanların tekerlerini değiptirdik ve motor ayarlarını yaptık. Ama ben zaten zor nefes alıyorum 4.700 mt'deyiz. Sinan da bizi engellemek için gidip dinlenme pozisyonu aldı ama sanıyorum babı dönüyordu. Sonunda iş bitti ve yola koyulduk ama hem gece hem soğuk oldu. Bir ara Sinan'ı göremeyince beklemeye bağladım ancak 15 dk sonra geldi. Kıyık parça sorun olmuş hızlı hareket edemiyordu. Onun sayesinde himalayalarda belki donarak ama hayatımın en görkemli ay doğuplarından birini seyrettim. Daha sonra yolda iki dağın yaptık V iparetinin ortasında ayı tekrar görünce neredeyse motordan dübüyordum. Sonunda çadır mahalline vardık. Burası ayrı bir alem 4.670 mt! Zaten bir gün önce 300 mt limitini hayli apmıptık bu gün tam

5 kat aþtýk ve tabii hasta olduk. Sinan ve Nasuh yemek yediler ama ben beceremedim. Gözümden yap akacak kadar baþým aðýyordu. Erkenden yattýk. Ýlerleyen saatlerde Sinan da hasta oldu. Çadýr da dar gelince ben gecenin büyük kýsmýný sandalyede dýparda geçirdim. Meteorlar buradan nefis görünüyordu bi de dolunay olmasa neler görürdüm kimbilir. Sabah kalkýnca ikimiz de biraz toparlamýþtýk. Ben deve dozu ilaç alýp kendimi ancak motorun üstüne atýyordum ki çadýr sahibimizin küçük sevimli oðlu elini kesti. Hadi pis bir paçavrayla baðlamasýnlar diye doktor olduðumu itiraf edip hemen pansuman iþlemine girdim. Bu arada çocuðun ishal olduðunu da öðrenince ishal ilaçlarýný da verdim. Son olarak adam karýsýnýn nefes darlýðýný sorunca araptýrmalardan kalbinin delik olduðunu da saptadýk. Gurubumuzun medikal sponsoru Prof. Dr. Bingur Sönmez'e duyurulur. Türkiye'nin en ünlü kalp cerrahýný hepiniz tanýyorsunuz diye daha fazla tanýtým yapmayacaðým. Yine düþtük yollara bu seferki hedef dünyayýn en yüksek ikinci yolu 5.300 mt. Yolda sanki þaka gibi yine ayný çift motor bu sefer gaz telleri kopmuþ. Yine inip tamircilik becerileri sergilemek beni bile bayaðý zorladý doðrusu. Ancak 45 dk'da iþlemleri bitirip yine yola koyuldum çünkü sýkýlan arkadaşlarým biraz erken ayrýldýlar. Oldukça hýzly hareketlerle hedefe ulaþtýk. Gerçi en son ben ulaþtým ama suyum bittiði için bitkin ve yemek yememekten ayrýca da ishalden bitiktim. Nasuh ve Sinan beni motordan zor indirdiler. Biraz çukulata yeyince canlandým ve..... Fotoðraflara bakýn! Aþaðý inip artýk heyecansýzdý ama macera peþimizi býrakmýyor. Bir sonraki duraðýmýza yine fotoðraflar yüzünden ayrý ayrý geldik. Sinan'la buluþtuk ama o yorgunluktan duramayarak (gece hastadý) yola devam etti ve otel bulmaya Leh'e gitti. Ben daha önce karar verdiðimiz gibi önce gelen 1 saat bekler sonra aramaya çýkar kuralýnca bekledim ama 1 saat dolmadan Nasuh'u aramaya çýktým. Motor bozulmus yol iþçilerinden yardým alana kadar 10 km motor çalýpmadan yokup aþaðý rahat ama yer yer iterek gelmiþ. Motoru çalýpýr hale getirdikten sonra karsýlaþtýk ama yine de motor iyi çalýpmýyor diye bujiyi deðiþtirdik sonra farkettiler ki tamir eden karbüratör hortumunu da yırtmýþ, onu da deðiþtirdik. Ve yola koyulduk ama motor randýmanly çalýpmýyor. 40 km idare eder diye düþünürken tamamen bitti. Bizde her tarafýný söküp beceremeyince çekmeye karar verdik!! Benim motora Nasuh'unkini baðlayýp yola koyulduk. Hiç kolay birþey deðil çünkü Enfield'in gidonunda orta noktada baðlayacak bir yer yok dolayýsýyla ben çekerken Nasuh tek taraflý hareket etmesin diye güç harcamak zorunda, yol tek þerit yani ancak bir kamyon geçer, tek baþýna tarlaya atlamak kolay da römorkum da var (yani bir motorda iki motor kullanýyorum Cüneyt abi gibi). Neyse üstüne bir de gece oldu ve hedefe 10 km kala bir de fırtýnaya yakalanýnca artýk dedim Tanrýlarýn bizden bir istediði var. Sonunda Nasuh'u Leh'e 26 km çekerek getirdim ve bu yolculuða katýlma sebeplerimden en önemlisinin bu olduðuna inanýyorum.

Nasuh'tan yorum: Karmamýzda bu vardý. Artýk festival ve ayrýntýлары баpka yazýya...

Sevgiyle kalýn,

Selim Tansal

(Tarih: 04 Eylül 2004)

Nasuh'un uydu telefonu ile iletledi bilgi:

Leh'den Kashmir'e dođru yola çýktýk. Dünyanyñ en yüksek irtidadaki (5602 m) Kardungla otoyolundan geçiyoruz.

Artýk dönüp yolundayýz ve uçađa yetipmeye çalıþýyoruz. Her þey çok güzel ve zevkli geçiyor.

Hepimizden hepinize selamlar ve sevgiler.

Nasuh, Selim, Sinan

(Tarih: 05 Eylül 2004)

Nasuh'un uydu telefonu ile iletledi bilgi

Kashmir'den geçtik, her yer asker doluydu fakat hiç bir olayla karþýlaþmadýk. Dođa muhtepem güzel ve her yer yeþil.

Bu gece Srinadar'da (yazýlýþý yanlýþ olabilir.) kalacađýz.

Hepimizden hepinize selamlar ve sevgiler.

Nasuh, Selim, Sinan

(Tarih: 09 Eylül 2004)

Merhaba,

Dharamsala'dan sevgiler,

Sonunda yolculuđumuzun son durađý olan Dharamsala'ya vardýk. Bir aylýk Himachal Pradesh, Ladakh, Zanskar ve Kasmir seyahatimizin, en az yýllardýr hayal ettiđim kadar iyi geçtiđini söyleyebilirim. Bunda en önemli payýn bu seyahate davetimi kabul edip katýlan Selim ve Sinan'a ait oldugunu da ifade etmek isterim. Ýyi ekip iyi sonuç elde eder.

Bu seyahate kullandýđým haritayý bundan tam 7 yýl önce satýn

aldıđýmý söylersem sanýrým ne kadar zamandıyr bu cođrafyanýn pepinde olduđumu anlatabilirim. Kýsmet bu yýla ve bu ekibeymiđ.

Neler oldu, neler yapadıyk diyerek hýzlyca bir deđerlendirme yapmak istiyorum.

Delhi'yi bir kađ gün gezip kendimize en iyisinden üç tane 500 cc.lik Enfield motosiklet ayarladıyk ve yollara düptük. Kurukshetra'da Krisna'nin Arjuna'ya Dharma yasasýný öđrettiđi ve Bhagavad Gita'yi indirdiđi, Mahabbarata savapýnýn yapıldýđý toprakları gezdik.

Ardýndan Guru Padmasambhava'nin Tibet'e Budizmi götürmek için yollara düptüđü Rewalsar gölünü geçtik. Sonra Ingilizlerin, Hindistan'ýn bu olađanüstü bereketli yemyeđil cografiyasýnda yarattýđý enfes bir dađ kasabasý görünümündeki Shimla'yi aptýk. Günlerce muson yađmurları, deli gibi giden kamyonlar ve otobüslerin arasýnda daracıyk, kaygan, sayýsýz boyda ve ölçekte çukurlarla, tümseklerle dolu yolları aptik ve Manali'den, büyük emek ve fedakarlıklarla daha 1989 yýlýnda açýlan Manali - Leh yolunu apararak yýllardıyr hayalini kurduđum Leh'e girdik.

5.602 ve 5.328 metre ile dünyanın en yüksek araç kullanýlabilen ilk iki yolunu motorlarımızla aptýk, 4.630 metre gibi oldukça yüksek bir irtifada bir gece geçirdik ki, sanýrým Selim ve Sinan'a en ađýr gelen gün bu oldu.

Turizme daha 1974 yýlýnda açýlan bu cođrafya batý dünyasýnýn her zaman ilgisini çekmiptir. Bu yýl 11'incisi düzenlenen Ladakh Festivaline katýldýk ve bu kültürün en önemli geleneklerine tanýk olduk.

Motorlarımızdaki sayýsýz arýza ile bođuparak, bazen saatte 25 - 30 kilometre ortalamayı zor tutturarak, ama her zaman neđeli ve cođkulu motorlarımızý bu epsiz cođrafyanýn ve özgün kültürlerin arasýnda dađ geçitlerinden, ipsiz köylerden, yalnız manastýrlardan ve Himalayaların ve Karakurum dađlarının arasýndan geçirerek yol aldýk. Yeni ve çok güzel insanlarla tanýptýk, hayatımızda yeni heyecanlar kepfettik ve elimizden geldiđince bunları sizlere aktarmaya çalıptýk.

Leh'ten yola çýkýp bu kültürün en eski manastýrlarýndan olan Lamayuru Manastýrýnýn hemen yanýnda bir gece kaldýk ve Manastýrýn Lamasinin verdiđi beyaz Kata'larımızý çantalarımızýn en güvenli yerine saklayıp Kasmir'in Zoji La geçidine motorlarımızý vurduk. Bu zorlu geçidi de yolda kalan onlarca kamyonun arasýnda hafifliđi ve alçaklıđý nedeniyle sadece Enfield'lerle yapılabilecek karmayık manevra ve hareketlerle asarak Kasmir'in epsiz güzellikteki Srinagar kentine geldik ve burada yine Ýngiliz'lerden kalma bir gelenek olan gemi beklinde yapılmýp evlerde konakladıyk. Artýk zorlu dađ geçitleri, yükseklikler, bozuk yollar geride kaldý ve buradan da güneye

döndük ve Jammu kentine vardık.

Aþýrý yüklü motorumla yokup aþaðý neredeyse tam gaz giderken arka lastiðim patladýðýnda, o kritik saniyeler içerisinde motoru devirmeden durdurmayı da öðrendim. Durduğumda dýþ lastik jantýn dýþýna çýkmýþtý, patlama þiddetli bir darbe sonucu olup, iç lastikte koskoca bir yarık vardý. Lastik bir anda bütün havayı boþaltmýþ.

Motoru genelde sert kullanýrým ama bu Enfield'lara fazla sert davranmaya gelmiyor. Daha ilk günlerde de ön tekerleði yerinde tutan döküm demir ara baðlantý parçasýný kırmýþtým, Allahtan yolda çýkmadý, ön tekerin yerinden çýkmasýný düþünmek bile istemiyorum. Arada da zincir koruma demirini kırdým, son olarak da lastik yarıldý. BMW'lerin güvenliðine alýþtýktan sonra, sanýrým biraz fazla sert davrandým Enfield'a, yine de bizi yolda býrakmadan katýr gibi dayanmaya devam ediyor.

Son duraðýmızda 14. Dalai Lama Tenzin Gyatso'nun yapadýðý ve Tibet'in sürgündeki hükümetinin yer aldýðý Dharamsala'ya geldik. Burada da iyice dinlenip artýk önümüzdeki son 600 kilometreye ve tekrar Delhi'ye geri dönmeye hazýrýz. Yarıñ yola çýkýyoruz ve muhtemem çemberimizi kapatıyoruz.

Bir de 1997'deki Sikkim seyahatim sırasında konupmasýný dinleme fırsatý bulduğum Dalai Lama'yi da arabasýnýn içinden de olsa görme þansýmız da oldu. Böylece seyahatimizde eksik bir þey kalmadı.

Son olarak, yıllarca hayalini kurduğum bu seyahat rahatlıkla söyleyebilirim ki beklentilerimin bile ötesinde geçti, tek kelimeyle muhtesem vakit geçirdik. Daha þimdiden yeni rotalar için plan yapmaya baþladık bile.

Haydi hayýrlýsý,

Bir hafta sonra Türkiye'de görüþmek üzere, sevgi, selam ve hürmet,

(Tarih: 09 Eylül 2004)

Merhaba,

Bu sefer Dharamsala dayız. Dalai lama'nin evi burada ve sabah parlamento ya giderken kendisini gördük.

Gelelim yol hikayelerine:

Leh'de son günümüzde "Highest motorable highway" yani en yüksek yoldan geçmek için sabahýn köründe yola çýktık. Yol tepeye kadar tek

berit devam ettiđi için sabah saat 10'a kadar bizim taraftan çýkýlýyor öđleden sonra ise karpý taraftan gelinebiliyor. 5.600 mt'nin üzerinde motorla seyahat oldukça heyecanlı idi. Gerçi çýkarken gene oksijen darlýđý çektik çünkü buradaki oksijen basýncý deniz seviyesinin yarýsý kadardı. Bu yükseklikte olmak muhtemem güzel himalayaları sanki bizim altýmýzda seyreden sýradađlar olarak görmek te oldukça ilginçti.

Ögle üzeri artýk yola çýktýk. Yolda hayret bir þekilde kimsenin motoruna birpey olmadý, hem hava hemde yol çok iyiydi. Bu bölgenin en eski ikinci manastýry olan Alcý manastýryný dađlar ve tepeler arasýndaký küçük bir derenin kenarýnda bulduk. Zaten kendisi de küçük olan manastýrda duvarlardaki eski freskler halen güzelliklerini koruyorlardý, ahþap iççiliđi ise gerçekten görülmeye deđerdi.

Akþamý buralarýn en eski manastýry olan Lama Yuru manastýrynda geçirdik. Gerçi ulaþmak yine karanlýđa kaldýđýmýz için biraz zor olsada sabah uyandýđýmýzda buna deđdiđini gördük. Manastýr eski bir gölün sularýnýn çekildiđi tepecikte yapýlmþ, çevresi de o yüzden týpký ay yüzeyi gibi otsuz kalmýþ. Gerçi defalarca yýkýlýp yeniden yapýlmasýna rađmen, ki freskler bu sene onarýlmýþ gibiydi, oldukça etkileyici bir yerdi. Ben sabah ayinlerine dinleyici olarak katýldým daha sonra tekrar ziyaretimizde fresklerde ilk defa cehennem resimleri ve insanlara ipkence eden çepitli zebaniler gördük. En etkileyici yaný ise bize rehberlik eden rahibin bizleri çok sevip birer kata hediye etmesi oldu. Az apađýdan gelen çocuk seslerini duymazdan gelemeyip oraya gittiđimizde minik rahipcikler için okul olduđunu gördük. Hem güzel fotođraflar çektik hem de biraz oturup ilk yazým derslerimi aldým.

Gene yollara vurduk kendimizi ama bu sefer en zor etapty bizi bekleyen. Yolda Nasuh'un zincir koruma demiri kýryldý ama sorun olmadý pek, gerçi Kargil de yaptýrdýk ama orada yemek yiyecek temiz bir yer bile yoktu. Draas denilen sýnyr kasabasýna nispeten olaysýz bir yolculuktan sonra girdik. Ancak bir konvoy epliđinde buradan geçebileceđimizi ve konvoyun gece yarýsý saat 3 de hareket edeceđini öđrendik. Korkunç. Gece kalacak yer yoktu biz de üçümüz bir odada, ki sadece 2 yatak vardý ve oda lep gibiydi, kaldýk. Tabii yemek yerine bisküvi ile idare ettik. Nasuh yerde yattý bizlerde yatakta ama temizlik açýsýndan uyku tulumlarýnýn içinde uyuduk. Türk aklı orada da çalıptý ve saat 5 te kalkýp konvoyaya yetiptik ama bir gece önce bir kamyon yolda kalmýþ ve yolu týkamýþ saat 8'e kadar bir toplama kampýnda bekledik. Sonra Sinan komutaný razý etti ve biz yola çýkýp resimlerde de göreceđiniz gibi kamyon ve uçurumlar arasý yer yer motor üstünde yürüyerek geçidi aptýk. Burasý Pakistan ile sýcak savaþýn olduđu bir yer, dolayýsýyla heryer asker kaynýyor ve askersiz bir yere gidemiyorsunuz.

Sabah kahvaltýmýzy isviçre alpieri gibi bir alýpveriþ kasabasýnda

yaptık, iki gündür yediğimiz ilk doğru dürüst yemektir doğrusu. Çok keyifli bir yolculuktan sonra Srinagar'a vardık. Burası iki göl ve üzerindeki tekne evler ile meşhur. Tabii hemen bu tekne evlerin birinde yer bulup kendimizi krallar gibi odalara attık. Resimleri mevcut ama artık bu site bu iş için uygun değil. Herkese tavsiye ederim uçak ile gelip 1 hafta burada iki kişilik güzel bir tatil yapabilirsiniz mükemmel olur. Ben buradan hiç ayrılmak istemedim. Gün de çok güzel oldu yine saray yavrusu yemek odamızda kahvaltı ettik ve yola koyulduk. Jammu'ya gidiyoruz ve önümüzde 300 km gibi bu güne kadar bir günde yaptığımız en uzun yol var.

Geze edene Kasmir'in en uzun tüneline de geçerek yola devam ettik. Bir ara Nasuh'un motoru tekleyince içinde yağ kalmadığı anlaşıldı. Yanımızdaki yağdan biraz ekledik ve her nasılsa motor yine çalıştı. Udaipur'a tam varıyorduk ki Nasuh bu sefer arka iç lastiğini parçaladı. Serbest dolayım beklende seyir ettiğimizden ben onu bulduğumda ebyalarının motordan indirdim. Esas önemlisi lastiği görünce başına bir şey gelmediği için bayağı sevindim doğrusu. Önce lastiği söktük sonra ben gidip Sinan'ı buldum çünkü yedek lastikler ve pompa onda idi. Lastik değişirken Sinan'ında kısa süre yanmadığı için onun motoru da söktük ve o sırada askerler geldi. Ruhani liderimiz komutanı da hatırlayarak politik davranış bizi kurtardı!! İlk defa burada motor bilgim hem Nasuh'un hem de Sinan'ın motorlarının düzeltmeye yetti çok mutlu oldum.

Geceyi Udaipur'da sefil bir otelde geçirdik ama otel oranın en iyisi idi. Sabah kendimizi sabah yola zor atıp Jammu'da kahvaltı ettik ve Dharamsalaya yola çıktık. Hava giderek ısındı ve yine t-shirtlerle seyahate başladık. Yol eğlenceli ama bir o kadar da kalabalık çünkü ulusal otoban 1A'da yol alıyoruz. Sıcak çarpışından, kamyon ve otobüslerden hatta bir ara Nasuh'a çarpacak olan at sürüsünden de korkarak yola devam ediyoruz. Otoban dediğim gidip gelip toplam iki perit ama şimdiye kadar Hindistan'da gördüğüm en geniş yol. Dharamsalaya döndüğümüzde yol gene bildiğimiz tek perit bile sayılmayacak yer yer deliklerle dolu haline döndü. Gene de kalabalık yola tercih ederim doğrusu. Dalai Lama'nın evine ve yeni Tibet'e girdik, otele yerleştik yıkandık ve kendimizi aydınlanmanın kucağına attık..

Sevgiyle kalın,

Selim Tansal

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Endurocu - Motosiklet ve Enduro Haberleri, Gezi, Kamp:

<http://www.endurocu.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

http://www.endurocu.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=viewarticle&artid=7